Ето и всеизвестната Аврамчина крава, която гостува почти на всички граждани, пристига на площада, изглежда го и щуква през улицата къмъ Ионка Чукътъ.

Несмущаванъ отъ никаква жега, цѣлъ въ парцали се задава лудъ Герги. Младъ, хубавъ селянинъ, съ цепната малко горна устна, съ смачкана войнишка шапка, той носи на рамото си премѣтналъ цѣла торба съ камъне, които въ никой случай не сж по-малко отъ 50 оки. Изпъналъ вратни жили, той минава презъ пазарището, устремилъ погледъ нѣкжде, кждето вѣроятно смѣта да остави товарчинката си и да отиде после за друга, за трета и така до като грохне; после изпросилъ коматъ хлѣбъ, да се свие подъ дървения мость и тамъ да прекара нощьта.

Следъ малко, млъкналиятъ площадъ се оживява отъ весели викове на баба Недѣля. Цѣла въ зеленина, съ вѣнецъ на глава, тя хвърчи като носена на буенъ конь, пѣе, благославя. Предъ дюкяна на Петрака Палдъра светицата се навежда, насмърква се отъ нечистата въ кофата вода, потопява китката си босилекъ и, ръсейки наоколо, се понася надолу къмъ Сабуламата.

— Лесе, — обажда се отсреща Петю Буюклията, — разкопчалъ отъ жега риза почти до пжпа си, — ще направимъ ли и днесъ?

— Какво? — ужъ не разбралъ, го пита Занката Лесито.

— Да сѣчемъ, да сѣчемъ!

— Ехъ, като си рекълъ, да направимъ, — съгласява се Лесито и занарежда по пюшкюня дини, които до това време сж търкулнати на сѣнка.

Не се касае нито за сѣчене на гора, нито на човѣшки глави, да речемъ. Дини, дини щѣха да се сѣкатъ. А то дини, пжпеши, свѣтъ да ти се завие! Която си изберешъ — рупче. Сѣченето на дини бѣше и забава и комаръ.

Чули разговора околнитѣ, пробудили се отъ сънь бакали и занаятчии, занаизкачватъ отъ дюкянитѣ си и се събиратъ около дюкяна на Лесито. Бай Петю Буюклиятъ е начело съ голѣмъ въ ржка извитъ турски ножъ. Ето ги пристигатъ: Петю Ханчевъ, Сава Анастасовъ, Маринчо Теофановъ, Димитъръ Спиридоновъ, Иванчо Хубановъ, Христакъ Джоджунътъ, Христакъ Дълъгдимовъ, Шумналията, Кадиятъ и др. Отъ нѣгде сякашъ извира цѣла тълпа дечурлига и се натрупватъ около Лесевата бакалница. Започва Петю Буюклията. Той взема една диня и я поставя на пюшкюня.

— Колко давашъ? — пита той Гелинчето.

— Сто и петдесеть драма.

Отъ мене сто, — обажда се Шумналията.

— Сѣчи! — изкомандува Петю на Шумналията.

Шумналията взема отъ Буюклията ножа, вдига го и разцепва динята. Всички сж се смълчали, като че присжтствуватъ на нѣкаква важна операция. Следъ това половинкитѣ